

[Tang Sørensen]

ser, hvad statsministeren skriver i sin åbningstale, og jeg citerer:

»For at stabilisere væksten inden for jordbruget, hvor der især har været en stigning i den animalske produktion, finder regeringen det nødvendigt at fastholde og på enkelte områder udbygge de foranstaltninger, der stimulerer væksten i jordbrugets produktivitet.«

Jeg vil gerne spørge statsministeren, og jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske regering: er det en husbond afløsning, statsdirigeret og statsbetalt, der skal løse landbrugets problemer? Er det en forøget jordbeskatning, der skal løse landbrugets problemer? Er det forøgede omkostninger og en rentefod på 18–19 pct., der skal løse landbrugets problemer? Det er en kendsgerning i dag, at ude omkring i dansk landbrug er virkelysten væk. Investeringslysten er væk, etableringsmulighederne for de unge landmænd er næsten væk i dag. Med den politik, man her lægger op til fra socialdemokratisk side, tror jeg ikke, man løser disse problemer.

Endvidere påpeger statsministeren i sin åbningstale, at Danmark skal have en permanent fiskeripolitik, der må udformes således, at dansk fiskerierhvervs førende stilling kan opretholdes.

Er det ved at nedlægge fiskepladserne rundt omkring, hvor danske fiskere i årtier, i generationer, har fisket? Er det ved at indføre licensordninger, der til enhver tid giver fiskeriministeren ret til at udpege, hvem der skal have lov til at fiske? Er det ved at indføre ophugningsordninger? Er det ved at indføre betaling for at have fiskerkutterne liggende hjemme i havnen, man vil ordne en permanent fiskeripolitik? Dansk fiskeri og dansk landbrug er to hovederhverv, der i allerhøjeste grad trænger til, at omkostningsniveauet i dette land bliver bragt ned. Man kan komme med lige så mange hjælpeforanstaltninger af den ene eller den anden karakter, som man vil, intet af det hjælper. Det er en kendsgerning, at disse to hovederhverv i Danmark i dag har meget, meget dårlige produktionsvilkår, og det er en kendsgerning, at i den åbningstale, statsministeren kom med i går, er der ikke et eneste lyspunkt, der vil hjælpe på disse to hovederhvervs problemer.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ellemann-Jensen, der jo ironiserede over, at fremskridtspartiet gik til dronningen og pegede på stats-

minister Anker Jørgensen som fortsat regeringsleder, at det, fremskridtspartiet sagde hos dronningen, var – og jeg citerer:

»Fremskridtspartiet erkender den kendsgerning, at vælgerafgørelsen gik ud på, at Anker Jørgensen skal forblive som statsminister, såfremt han vil og kan«. Samtidig pegede vi på, at et fortsat Anker Jørgensen-styre ville forøge Danmarks problemer.

Se, der er den forskel på vort og så nogle af de andre partier, at vort er et realistisk parti. Vi erkendte den 24. oktober, at vælgerens dom var faldet således, at Anker Jørgensen skulle fortsætte som statsminister. Der var ikke peget på et alternativ. Vi går ikke til dronningen med et blankt stykke papir og siger: vi havde ikke noget at sige. Men vi ser kendsgerningerne i øjnene og må tage vælgerens dom ad notam.

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, der var noget trist ved statsministerens tale heroppe for et øjeblik siden. Nu har vi fået valgt et folketing, hvor der er et stort flertal – hvis ellers man kunne tage programmer alvorligt, men det er måske for letsindigt at gøre det, hvis ellers man kunne tage alvorligt, hvad der bliver sagt under en valgkamp, og det er måske for letsindigt at gøre det – et stort flertal for reformer på en lang række områder. Der skulle være et flertal for reformer, der bremser boligspekulation og jordspekulation, for reformer, hvor man griber ind mod kapitalgevinster, for reformer, hvor man forenkler indkomstskatten for de dårligst stillede og skærper den for dem, der har meget, sådan at provenuet ikke bliver mindre af den grund, hvor man starter en aftrapning af rentefradraget eller løser problemet omkring det på en eller anden måde, og vel også en række andre reformer. Og hvad siger statsministeren så heroppe? Jeg lyttede meget nøje til statsministerens tale. Den eneste gang i den tale, hvor ordet »reform« forekom, var til sidst, da statsministeren sagde, at vi ikke har råd til store, dyre reformer.

Nå ja, valget er jo også overstået, hr. statsminister, det er slut nu. Nu kan der vel gå en lang periode, så nu skal vi måske ikke snakke så meget om reformer mere. Det var jo noget andet i valgkampen. Eller er det nu? Jeg vil indrømme, at jeg er lige ved at tilslut-